

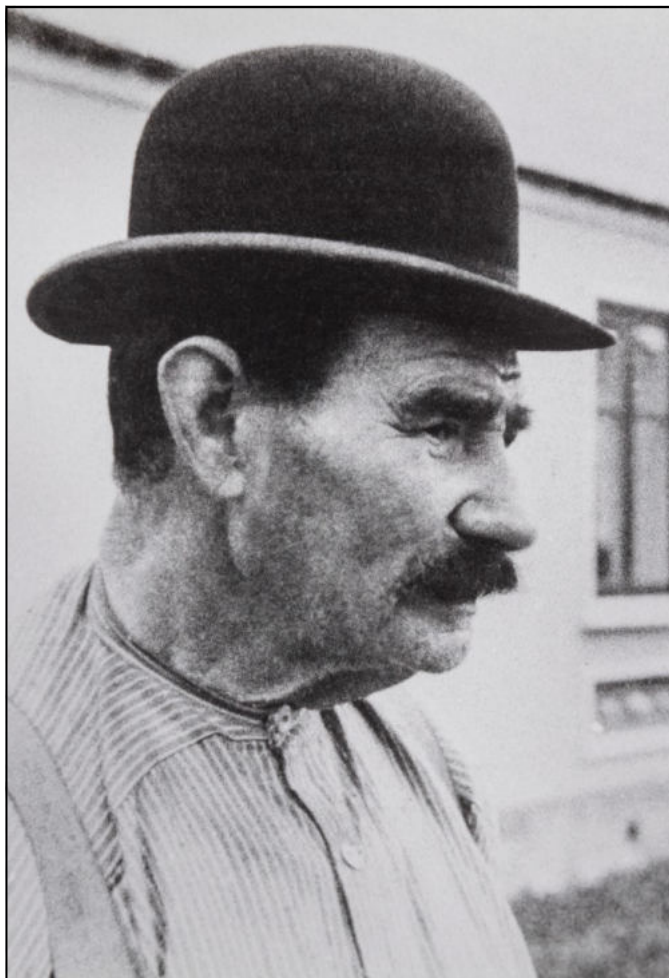
Thorvald
Hansens
Tårn

THORVALD HANSEN

En dag i 1926 ligger Thorvald Hansen på sin høj i Byrum og konstaterer, at man faktisk ikke længere - som da han var barn - kan se hele øen, men kun tagene på husene i Byrum og lidt træer hist og pist.

Thorvald får lyst til at få en bedre udsigt ud over Læsø og beslutter, at han vil bygge sig et tårn. Første skridt er en tur til Skagen, hvor de har et fint fyrtårn. Med på turen tager Thorvald en snor og en sten, og vel fremme i Skagen kravler han op i fyrtårnet, sænker sin snor med stenen for enden ud over kanten, og da snoren rammer jorden, slår Thorvald en knude på sin snor. Nu ved han, hvor højt et tårn skal være for at være et rigtigt tårn, og han ved, hvor højt hans eget tårn på Læsø skal være...

Thorvald Hansen var en personlighed i sin samtid. Han levede som voksen fra 1904 til november 1947 i Byrum på Læsø og ernærede sig som træskomager, cykelsmed, blikkenslager, tårnbygger og husbygger.

Med en fortid som sømand var han tillige en person med både bid og vid, og så var han kendt og elsket for sine egenskaber som danser, selv om fruene måtte finde sig i mærkerne efter hans olie hænder på deres hvide skjorter.

Mest kendt er Thorvald for sin bedrift med at opføre et 17 meter højt tårn i Byrum - Læsøs højeste bygning og et vartegn for byen - men Thorvald var meget mere end en driftig bygherre, viser det sig, når man dykker lidt ned i historien og de mange anekdoter, som knytter sig til ham.

“Træskomageren, cykelsmeden og tårnejeren Thorvald Hansen var et unikum, trind og venlig, med et lunt glimt i øjet”

TÅRNET BYGGES

Til manges forundring begyndte Thorvald Hansen i 1926 at gøre forberedelser til tårnets opførelse. Det skulle være godt og vel 10 meter højt. Der ville blive brug for mange vognlæs sand og mange poser cement, som sikkert skulle have været kørt til pladsen, hvis det havde været en anden, der stod som bygherre. Men hvad Thorvald Hansen gjorde, var et eksempel på, hvad et menneske kan udrette ved hjælp af tålmodighed og udholdenhed. Med en spand i hver hånd gik han op over bakken til den nærmeste grusgrav, der lå 2 - 300 meter borte, fyldte spandene med sand og grus og bar dem hjem.

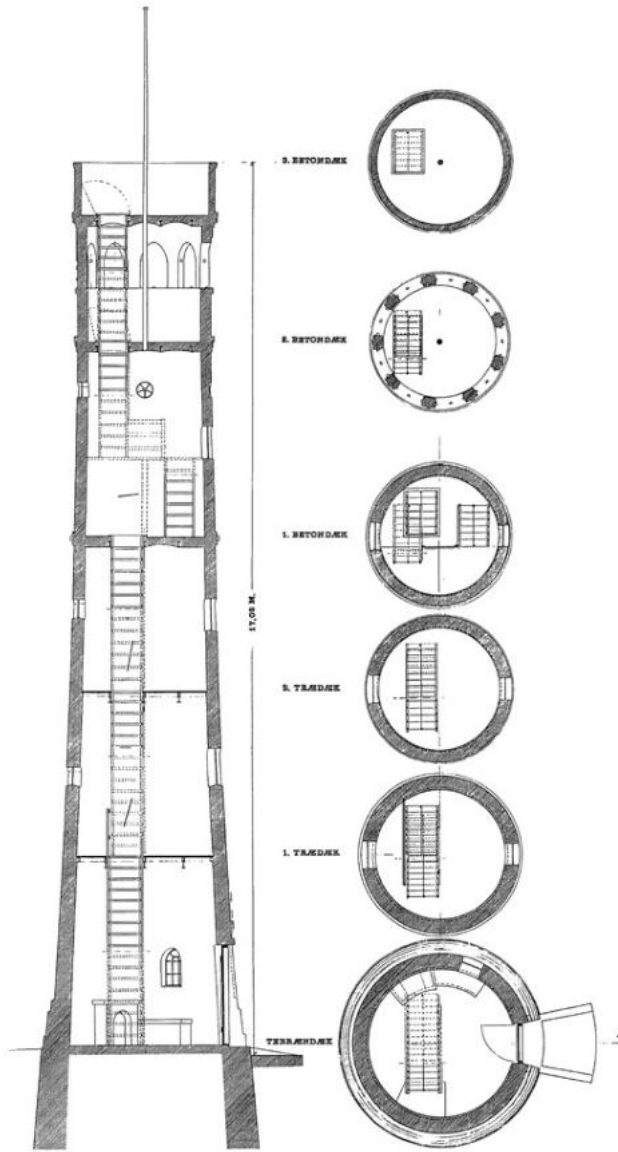
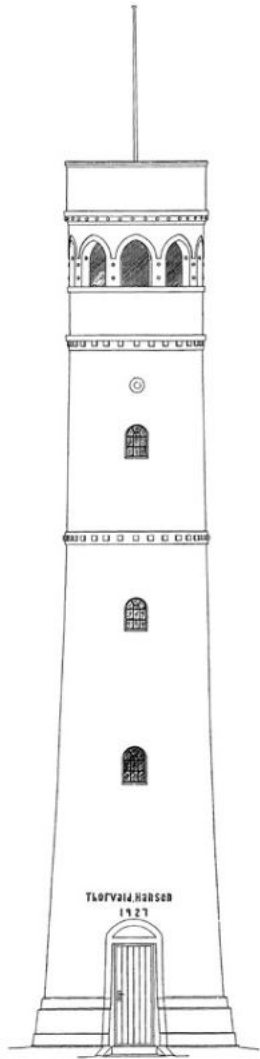
Ved hjælp af de simple forme, som han selv havde fremstillet, begyndte han at støbe mursten til tårnet samtidig med, at han passede sin forretning. Han havde tre forme og kunne lave tre mursten om morgenen, tre til middag og tre til aften i størrelsen 8 x 12 tommer, svarende til 20,3 x 30,5 cm. Lageret af mursten voksede dag for dag, og da det var stort nok til, at byggeriet kunne påbegyndes, antog han en god bekendt, Kristian "Puh Skie" Østergaard, som skulle være ene om at mure tårnet op. Mureren "Puh Skie" var ikke bange for højder og byggede uden videre tårnet uden nogen form for sikkerhedsudstyr. Mureren begyndte hver eneste sætning med at sige, "Puh Skie", som om det at bygge sådant et bette tårn ikke var noget at snakke om. Og han fik derfor sit øgenavn.

Som et kæmpestort cigarrør skød tårnet hurtigt op fra bakkens top, og en skønne dag stod det færdigt med flaget vajende fra toppen, da var det 11 meter højt. Men året efter byggede Hansen endnu 3,5 meter på tårnet, svarende til en meter over anden hvide murstensudsmykning. Efterfølgende byggede han yderligere 2,5 meter på, fra glamhullernes begyndelse til den nuværende top, til i alt 17 meter.

Thorvald Hansen var glad for sit tårn, hvorfra han dengang kunne se helt ud til havet og drømme om sin sømandstid. Han ville desuden gerne dele udsigten med andre, og alle havde tilladelse til at stige op i tårnet.

TÅRNET

BH17 00A

